

Vanhat toverit

Kirjoittanut Anja Karkiainen

Kuljimme elämän tiellä
yhtä matkaa ystävinä
milloin helteessä hikoillen,
milloin keitailla leväten.
Eväsreppujen sisällön
tasasimme keskenämme.

Vaan nyt ennen aikojansa
sinut valtasi väsymys.
Muiston polkuja vaellat
maailmassasi omassa,
jonne luoksesi en löydä.
Sieltä ei ole paluuta.

Nyt emme enää kykene
tunnistamaan toisiamme,
saamaan aikaan yhteyttä,
siltaa sielujen välille.

Itku on ihan lähellä,
sydän säälistä säröillä
kadonnutta kaivatessa
muistellessa menneisyyttä,
tulevia tuumiessa.

Tämän päivän harhailuissa
kuljetat mukana kaiken;
elämäkokemuksesi,
sydämen salaisen tiedon,
muistot murheista, iloista,
kuvat kaikkein rakkaimmista,
kirkkaimpina kaukaisimmat.

Olet siinä, ja elämä

Vanhat toverit

Kirjoittanut Anja Karkiainen

---

sisältönänsä sinulle
antaa aina vain enemmän
outoutta, orpoutta,
luopumista, hiipumista.
Se on ihmisen osasi.

Hiljaa kättäsi puristan,
kun tässä jutustelemme.
Tämä on minun osani,
paikkani ja tehtäväni.